

handlinger, som han ønsker at føre, saa betids, at han — dette vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Rode — vil kunne give Rigsdagen de Meddelelser, han ønsker at give og ser sig i Stand til at give, saa tidligt som muligt. Men jeg vil dog gerne tillige minde om, at Kornloven i Fjor, hvis jeg husker rigtigt, blev forelagt den 4. August, og det forekommer mig stadig, at det ærede Medlem Hr. Rode, naar han tænker paa den Tid, han selv tog sig til Overvejelser af denne Art, ogsaa maa kunne indrømme den nu siddende Regering den Tid, der er nødvendig til at føre de forskellige Forhandlinger. Hertil kommer for Landbrugsministerens Vedkommende, at en Englandsrejse har bevirket, at han i nogen Tid ikke har kunnet modtage de Sager, som det var Meningen langt tidligere at overdrage til ham. Men nu er disse Sagen, saaledes som den højtærede Formand i Dag har meddelt, overdragne til Landbrugsministeren, og han vil da naturligvis gaa i Gang med at føre alle de Forhandlinger, som denne Sag kræver. Hvorvidt han vil være i Stand til, saaledes som omtalt af Hr. Rode, at give Tinget nærmere Meddelelse, inden det paa ny samles i Juli Maaned, ser jeg mig ikke i Stand til at oplyse noget om, men da der skal føres saa mange Forhandlinger om hele denne Sags Løsning, er det ikke sandsynligt.

Hr. Korsgaard omtalte foruden de Ting, jeg allerede har belyst, Spørgsmaalet om Sukker til Hvidtølsbryggerierne og udtalte, at han langt tidligere havde faaet en velvillig Udtalelse derom, men det var da ogsaa blevet derved — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg ser mig ogsaa i Stand til at fremkomme med en velvillig Udtalelse, men kan dog tilføje, at Sagen staar umiddelbart foran sin Løsning, og at denne Løsning ogsaa vil blive imødekommende. Som det ærede Medlem vil se af en Skrivelse, jeg har tilstillet Finansudvalget, og som vil findes i Bilagene til Finansudvalgets Ændringsforslag til tredje Behandling af Lovforslaget om Tillægsbevillingen, er Sagen umiddelbart ved at blive afgjort; jeg antager da, at det ærede Medlem ogsaa vil indrømme, at den Afgørelse, der vil blive truffet, er imødekommende.

Hr. Rode omtalte den kommende Vinters Brødpriser og Forholdene desangaaende. Derom skal jeg kun sige, at dette Lovforslags Formaal er at fastsætte Prisen Høstaaret ud,

hvilket hænger sammen med de Overvejelser og de Forventninger, der har været tidligere. Jeg mener ogsaa, at det fra de forskellige Partiers Side under Behandlingen af Dyrftidsloven af 29. Marts 1920, der fastsatte Priserne for Maanederne April, Maj og Juni, var en Forudsætning, at man vilde søge at bevare disse Priser Høstaaret ud. Hvorledes det kan ordne sig i Fremtiden, skal jeg ikke kunne udtale mig om, det maa blive Genstand for nærmere Overvejelser; bl. a. kræves der meget omhyggelige finansielle Overvejelser, inden man kan fastsætte noget om, hvorledes Overgangstiden senere kan forme sig.

Chr. Hansen: Jeg var vel vidende om, at den højtærede Indenrigsminister en Dag her i Salen meddelte, at det var Meningen at lægge Kornordningen ind under Landbrugsministeren, men da jeg ikke var til Stede lige ved Mødets Aabning i Dag, har jeg ikke hørt, at dette allerede er sket. Jeg vilde ellers have rettet min Henvendelse i samme Retning som Folketingsmand Rode. Jeg henstillede før til den højtærede Indenrigsminister, at det, hvis Fremstillingsomkostningerne steg, blev Staten, der kom til at bære Tabet, for at ikke Brødpriserne skulde komme op. Det er nu slaaet fast af den højtærede Minister, at hvis noget saadant sker, skal Forbrugerne bære Omkostningerne; det vil sige, at Brødpriserne vil stige, og i dette Øjeblik er der da Sandsynlighed for, at Brødpriserne i det kommende Aar vil gaa antagelig op. Dette hilser jeg ikke med Glæde. I det Parti, jeg tilhører, tror jeg, alle vil arbejde for at holde Brødpriserne saa langt nede som muligt, selv om Statskassen skulde komme til at ofre noget derpaa. Jeg synes, der er mindre Grund til nu at lade Forbrugerne bære Tabet, da Sukkeret til Dato — saa vidt jeg forstod Ministerens Oplysninger — har givet 18 Mill. Kr., og der er brugt saadant noget som 12 Mill. Kr. til Brødet. Kunde man ikke i de Maaned, der er tilbage, bruge nogle af de Millioner, Sukkeret har givet; til at holde Brødpriserne nede i dette Høstaar? Som sagt, ogsaa jeg henstiller til den højtærede Minister at være saa elskværdig at overbringe Landbrugsministeren det Ønske fra mig, om han ikke kunde være til Stede her ved tredje Behandling og give nogle Oplysninger angaaende Kornloven. Vel